

ge, vi allerede har sat af, skal bruges til oplysningskampagner bredt i det danske samfund.

Og så er det jo, som hr. Kent Kirk så rigtigt sagde, til syvende og sidst os herinde, der er ansvarlige for de tekster, der bliver lagt ud til befolkningens afgørelse, og derfor er det også os, der skal bære ansvaret, og ikke nogle juridiske eksperter og heller ikke nogle dommere, der sidder i en eller anden retssal et sted. For det er under alle omstændigheder os, der bærer ansvaret.

Og da jeg kan se, at debatten har trukket så længe ud, at jeg ikke kan nå at tage ordet under det næste punkt på dagsordenen, vil jeg blot sige, at Det Radikale Venstre faktisk har ønsket en husstandsomdelt avis i forbindelse med Amsterdamtraktaten. Men der var et meget stort og massivt flertal i Folketingets Europaudvalg, der ønskede noget andet, og derfor accepterer vi, at man har besluttet sig for en anden form for information end den husstandsomdelte avis, som ønskes i det forslag, der bliver behandlet under det næste punkt på dagsordenen.

Undskyld, hr. formand, at jeg også tog ordet om det næste punkt.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja, det er jo sket.

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Elisabeth Arnold anfægtede, at det skulle kunne lade sig gøre at nedsætte en uvildig ekspertgruppe. Det forstår jeg ikke rigtig, for hvis Folketinget vedtager det forslag, som Enhedslisten har fremsat her, antager jeg, at regeringen vil rådføre sig med partierne og andre med hensyn til, hvilke jurister der kan komme i betragtning, og derefter vil være i stand til at fremkomme med et sådant panel. Så det kan jeg ikke se skulle være et problem.

Så siger fru Elisabeth Arnold – det bliver jeg nødt til lige at kommentere – at sidste gang der var folkeafstemning eller rettere sagt forrige gang, forud for 1992-afstemningen, udsendte man Maastricht-Traktaten, men det var nu ikke til samtlige husstande, men kun til posthusene, og så blev man kritiseret, fordi den var indviklet. Jamen så vidt jeg husker det, kritiserede vi så sandelig ikke, at traktaten kom ud på posthusene og dermed blev tilgængelig for befolk-

ningen. Men det er rigtigt, at vi måtte konstatere, at den var så indviklet, at den ikke var til at læse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er rigtigt, at Enhedslisten, som dengang ikke var i Folketinget, ikke kritiserede, at den blev delt ud på posthusene, men det var i sig selv et glimrende argument i nejsigernes kampagne dengang, at den var så stor og ulæselig, at befolkningen kritiserede, at den blev udsendt – for hvad skulle man nu belemres med det stykke papir for? Det blev man ikke modsagt i fra modstandernes side, for det var jo en udmærket hjælp til at få et nej, at det var så besværligt, som det var.

Og så vil jeg godt sige, at det, der står i beslutningsforslag nr. B 23, som vi diskuterer her, det er jo, at Folketinget opfordrer *regeringen* til at lade en gruppe uafhængige juridiske eksperter udarbejde et responsum, og så er det altså regeringens ansvar, og så går jeg ud fra, at det også er meningen, at disse eksperter skal have et sekretariat lønnet af regeringen, eller at der skal stilles penge til rådighed fra regeringens side, og det vil sige, at det pågældende uafhængige ekspertorgan, som skal lave denne uafhængige vurdering, på en eller anden måde er betalt af systemet herinde, og det vil altså sige, at de vil kunne angribes for ikke at være uafhængige nok, og det mener jeg er en indbygget svaghed i det forslag, som Enhedslisten har fremsat her.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan give fru Elisabeth Arnold tilsagn om – i hvert fald på forslagsstillernes vegne, men jeg er sikker på, at det også gælder de øvrige partier, som støtter det her forslag – at hvis der er vilje fra de andre partiers side til at sikre en vedtagelse af forslaget, så vil vi også i betænkningen kunne løse det problem, som fru Elisabeth Arnold nævner, nemlig ved at drøfte med regeringen, hvordan man sammensætter et sådant ekspertpanel. Så det er et fortvivlet forsøg på at finde et hår i suppen, fru Elisabeth Arnold her gør.

Og så vil jeg gøre indsigelse mod den bemærkning, at befolkningen i sin tid skulle have kritiseret, at Maastricht-Traktaten kom ud på posthusene, for det, som befolkningen var imod, var selve traktaten, og fru Elisabeth